

NA OBISKU PRI KOMUNISTIH V IMKU

»Ključavničarjev in varilcev ni!«

Člani bežigradske občinske konference Zveze komunistov Slovenije so oktobra začeli v posebnih delovnih skupinah obiskovati temeljne sredine komunistov v organizacijah združenega dela. Tako nameravajo povečati usposobljenost in odgovornost v družbenopolitičnih aktivnostih za uveljavitev samoupravljanja in uspešnejšega gospodarjenja ter delovanja komunistov v svojih sredinah.

Konec oktobra je posebna delovna skupina, ki so jo sestavljali Edo Krof, predsednik bežigradskega občinskega sveta Zveze sindikatov Slovenije, Janko Popit, sekretar občinske konference mladine ter člani občinske konference ZKS Ilija Globačnik, Breda Papež in Jože Radašević obiskali delovno organizacijo IMKO, kjer so se pogovarjali s sekretarjem osnovne organizacije Zveze komunistov in komunisti na najodgovornejših samoupravnih, družbenopolitičnih in poslovnih dolžnostih. Beseda je tekla o varnostno-političnih ocenah te delovne organizacije ter ekonomskih in družbenopolitičnih problemih, s katerimi se srečujejo delavci Imka, in ki nastajajo ob zaostrenih pogojih gospodarjenja. Namen pogovora pa je bil predvsem povečati politični vpliv in akcijsko učinkovitost v zvezi z nastajajočimi težavami.

Predstavniki Imka so opozorili na vrsto – kot so ocenili sami – objektivnih in subjektivnih težav. Med slednjimi so opozorili predvsem na občasno pasivnost komunistov pri izvajanju programov, sklepov in stališč osnovne organizacije v delovni organizaciji in izven nje, na premajhno motiviranost komunistov za idejnopolitično usposabljanje in na nujnost povečanja delovne discipline, predvsem zaradi varčevanja z materialom in energijo. Do konca letošnjega leta bodo pri Imku plane celo presegle. Kljub zmanjšanju gradbenih naročil, pomanjkanju reprodukcijskih materialov in močni fluktuaciji delavcev, s katero se v tej delovni organizaciji otepa že nekaj let, imajo z že podpisanimi pogodbami – tujimi in domačimi – zagotovljeno polno zaposlenost svojih proizvodnih zmognosti do polovice prihodnjega leta. Z očiščeno prodajno ceno svojih izdelkov, so poiskali vrsto notranjih rezerv, predvsem v boljši produktivnosti in večji delovni disciplini. Bitko za dobre delavce pa bodo v Imku bili še naprej. Disciplinskih prestopkov in delovnih prekrškov se bodo dokončno rešili z odslavljanjem neproduktivnih delavcev in zaposlovanju novih, bolj marljivih in bolj odgovornih.

Že nekaj let imajo v Imku težave s kadri. Po nekakšnem nenapisanem pravilu jim vsi začetniki, ki jih izurijo za posebna opravila, odidejo na nova delovna mesta, največkrat celo »s ustanovitvijo«. Deloma je temu vzrok dlje časa neurejen prevoz delavcev na delo. S preselitvijo v oddaljeno industrijsko cono so izgubili precej dobrih delavcev. Lani so na primer pri Imku zaposlili 50 novih delavcev, 59 pa jih je odšlo drugam. Predvsem gre za kvalificirane ključavničarje in varilce. Vsako leto jim prav za te izobrazbene profile ostanejo nepodeljene, a razpisane štipendije. Fluktuaciji pa so krivi tudi preniženi osebni dohodki za proizvodne poklice in težki pogoji dela, ki se odvijajo predvsem na terenu.

Ko so govorili o zadnjih ukrepih Zveznega izvršnega sveta, so delavci Imka poudarili, da so se sami že prej obnašali varčevalno, zato so jih nekatere spremembe zelo prizadele. Velike težave jim bo v prihodnje povzročal prevoz delavcev na gradbišča. Med delavci so v drugi polovici oktobra čutili tudi malo dušje zaradi uvedbe bencinskih bonov in pomanjkanja nekaterih dobrin po trgovinah, zato bi morali odslej komunisti skupaj z drugimi družbenopolitičnimi organizacijami reševati konkretne probleme ljudi v delovni organizaciji – na primer preskrbo in bolj aktivno vzpodbujati zaposlene k doslednemu izvrševanju stabilizacijskih ukrepov. Pogovor so zaključili z mislijo, da bodo morali v prihodnje pritegniti k sodelovanju tudi čimveč mladih iz Imka, saj je prav področje organiziranega delovanja Zveze socialistične mladine v tej delovni organizaciji velikokrat šepalo.

V. P.

Štipendist naj bo!

Več kadrovskih štipendij bi morale razpisati predvsem tiste ozd, ki so nosilke razvoja

Po podatkih, ki jih je pripravil odbor za štipendiranje pri občinski samoupravni skupnosti za zaposlovanje je bilo lani za Bežigradom razpisanih 10 štipendij Titovega sklada. Pet so jih podelili mladim delavcem, pet pa otrokom delavcev. Letos pa je odbor med desetimi razpisanimi štipendijami že podelil dve mladim delavcem. Odziv na razpis za te štipendije organizacij združenega dela je bil slab, kljub večkratnim pozivom družbenopolitičnim organizacijam, kadrovikom ter koordinacijskemu odboru za delavce v tujini.

Štipendijo iz združenih sredstev prejema v naši občini 191 mladincev, največ na III., IV. in V. stopnji izobraževanja, v razmerju 59 proti 41 v korist proizvodnih poklicev. Višina teh štipendij se giblje v povprečju od 500 do 1.500 dinarjev. Preusmerjanje štipendij iz združenih sredstev v kadrovske še vedno ne teče z lahkoto, saj mnoge organizacije združenega dela menijo, da tisti, ki že prejemale štipendijo iz združenih sredstev, kadrovske sploh ne potrebujejo.

Kadrovske štipendiranje v naši občini upada. Za to šolsko leto je bilo razpisanih 619 kadrovskih štipendij – 459 za srednje poklicne šole, 78 za srednje šole, 27 na višji in 55 na visoki stopnji izobraževanja. Nekatere organizacije združenega dela prednjačijo Belinka, Industrijska montažna podjetja, Iskra-Avtomatika, Smelt, Termika ter Inex Adria Aviopromet, več pa bi morali razpisati kadrovskih štipendij še pri Elektrotehni in v Sestavljeni organizaciji združenega dela Petrol. Druga plat medalje pa pokaže tudi veliko število nepodeljenih štipendij, predvsem pri Belinki, IMP in Geološkem zavodu, ker se mladi ne odločajo za poklice, ki bi jih združeno delo potrebovalo.

V. P.

Termičarji na najvišjem gradbišču v državi

Že dalj časa je buril duhove nov Triglavski dom na Kredarici. Letos so končno tudi pričeli z deli. Po treh mesecih naporenega dela so gradbinci, razni obrtniki in monterji Termike končali za letos načrtovana dela. Dom je sezidan, zaščiten s streho, sedaj pa čaka na lepše vreme (prihodnje poletje), ko bodo dela nadaljevali.

Dom je najvišja planinska postojanka v Sloveniji, stoji na 2515 metrih nadmorske višine. Spominska tabla, ki se nahaja v starem delu, pa priča o njegovem nastanku: Triglavsko kočarstvo na Kredarici, ta najvišji dom na Slovenskem, je postavilo »Slovensko planinsko društvo« v četrtem letu svojega obstanka po načrtu in pod vodstvom Jakoba Aljaža, župnika na Dovjem in ga slovesno otvorila dne 10. avgusta 1896.

Dom je že zdavnaj pretesen za vse tiste, ki bi se želeli povzpeli na Triglav. Lahko si predstavljamo, kako je potekala zidava starega doma. Danes je vse drugače. Material so vozili helikopterji, največkrat tudi delavce. Na Kredarico pa so spravili po delih tudi manjši buldožer.

Kljub temu pa delo gradbincev, kakor tudi Termičarjev, ki so montirali streho in del fasade, ni bilo niti najmanj lahko in enostavno. Lepega vremena je bilo bore malo. Dostikrat je megla zastirala pogled z enega dela strehe na drugega. Sneg je presenetil dokaj zgodaj, dež in nevihte pa so bili stalni spremljevalci. Ob neki priložnosti je strela udarila v kontejner le nekaj deset metrov od doma.

Montirali so streho in del fasade, kar ni bilo niti najmanj enostavno

Tudi pisec teh vrstic se je »povzpel« na Kredarico s pomočjo helikopterja in to v približno toliko minut trajajočem poletu, kolikor ur bi trajal vzpon.

Na Kredarici je bilo tistega dne izredno lepo, sonč-

no in dosti toplo. Ekipa šestih Termičarjev, kolikor jih je bilo na objektu, je pričela svoj delavnik že navezgodaj. 17. septembra so končali z deli na strehi novega doma, čakalo jih je še prekrivanje strehe starega Triglavskega doma. Ekipa pod

vodstvom skupinovodje Josipa Križaja, ki so jo sestavljali še Dragutin Markač, Mirsad Nesimović, Nezir Kanurić, Radomir Izvoranović in Ivan Kovačić, je bila po nacionalni sestavi Jugoslavija v malem.

Na novem delu so fantje montirali okoli 500 kv. m. strehe iz črne aluminjske trapez pločevine, čakalo jih je še okoli 150 kv. m. strehe na starem objektu.

Fantje so bili v glavnem zadovoljni s preskrbo in pogoji dela, kljub težavnim pogojem. Močan veter je nekajkrat odnesel večje pločevinaste elemente.

Hrano in prenočišče so imeli v Domu na Kredarici, pohvalili so oskrbnikovo skrb za dobro počutje, težje je pa je bilo glede sanitarij, saj je za časa glavnih del bilo na objektu toliko gradbincev in obrtnikov, da so se dokaj težko zvrstili v sanitarijah.

Tisti delavci, ki so prišli na objekt v lepem vremenu, so imeli na voljo helikopter, težje je bilo tistim, ki so prišli ob slabših vremenskih pogojih, ko helikopter ni mogel leteti. Morali so se pač povzpeli peš.

Ob koncu smo vprašali člane Termičarske ekipe, če so se že povzpeli na vrh Triglava. Odgovor je bil kratak, češ da za to ni bilo časa, kar je popolnoma razumljivo, saj so vsako minuto lepega vremena morali izkoristiti za delo. Vendar je vseh šest zatrdilo, da bodo ob koncu del, če bo le mogoče, poskusili izpolniti tudi to nalogo.

BORIVOJ REPE

Na streho planinskega doma na Kredarici so splezali, vrh Triglava bodo osvojili kasneje.

Foto: B. R.

NIČ NAS NE SME PRESENETITI 82

Nočni »obisk« v Dinosu

Danes, ko varčujemo na vsakem koraku in ko so postale tudi sekundarne surovine posebnega pomena za gospodarstvo, se je operativna skupina za spremljanje izvajanja programa akcije NNNP 82 pri občinski konferenci socialistične zveze skupaj s predstavniki občinskega sindikalnega sveta, sekretariata za ljudsko obrambo in Postaje milice iz naše občine, odločila obiskati delovno organizacijo Dinos ali konkretnije – njena dva bežigradska tozda na Kurilniški, kjer je skladišče, in na Titovi cesti, kjer so poslovni prostori.

Med nočnim obiskom so ocenjevali v tej delovni organizaciji predvsem varovanje družbenega premoženja, požarno varnost in delovanje narodne in civilne zaščite. Obisk, ki je bil upravičen tudi zaradi nedavnega požara v mariborski Surovini, ni pokazal najbolj razveseljivih zaključkov.

Vratar skladiščnih prostorov na Kurilniški ulici, na katerega so našli obiskovalci ob štirih zjutraj, je napravil nanje zelo slab vtis. Nikogar ni vprašal po dokumentih, niti ni poznal telefonskih števil gasilcev in milice. V primeru nesreče bi, kot je dejal, poklical odgovorne. Člani skupine niso mogli vstopiti v nobeno od skladišč, ker so bila zaklenjena, ključev pa vratar ni imel pri sebi. Kaj bi se zgodilo, če bi v eni izmed barak slučajno zagorel ogenj, si lahko predstavljamo. Nedostopne odpadne surovine bi zgorjele pred očmi gasilcev, zaklenjene v barakah. Če bi jih hoteli na vsak način reševati, bi morali povzročiti novo škodo z razbijanjem vrat. Kasneje se je izvedelo, da je bil tisto noč menda kot čuvaj zaposlen pogodbeno nek študent preko študent-

skega servisa. Študent gor ali dol, za požarno varnost bi morali poskrbeti, so družno ugotovili obiskovalci.

V nekaj skladiščnih prostorov se je ekipi le uspelo prebiti, ker so bili nezaklenjeni. Ocenili so, da so električne napeljave nezavarovane in da bi spričo velike količine papirja kaj lahko prišlo do požara. Odveč je tudi pripomba, da bi morali imeti vratar dostop do vseh ključev.

Nočni obiskovalci so hitro zapustili prizorišče med zanemarnimi skladišči, ki so se zrcalila v velikih lužah oktobrskega dežja

in se preselili v tople, svetle in moderne prostore Dinosa na Titovi cesti 118.

Po težavni mobilizaciji, ki so jo kljub »ne tekočim« podatkom in z velikim prizadevanjem vodilnih v tej delovni organizaciji, le speljali, je tekla beseda o delovanju civilne in narodne zaščite ter o obrambnih načrtih. Ugotovili so, da bi morali posamezne naloge v teh načrtih bolj konkretno opredeliti. Ponovno se je izkazalo, kot že nekajkrat ob pregledovanju takšnih načrtov, da bi moralo pri njihovi izdelavi sodelovati več ljudi, pod vodstvom individual-

nega poslovnega organa in ne da to delo večinoma sloni na referentih za splošni ljudski odpor in družbeno samopaščito. To predpisujeta tudi Ustava in Zakon o združenem delu.

Obisk so končali z ugotovitvijo, da se bodo morali v prihodnje v Dinosu bolj posvetiti predvsem družbeni samopaščiti, saj se je že nekajkrat zgodilo, da je prišlo do odtujevanja družbene imovine ali po domače – kraje, kar pa je v takšni dejavnosti, kot je Dinosova, težko dokazljivo in zahteva zato še večjo pozornost.

VIDA PETROVIČIČ

SOZD ASTRA

Cilji isti, menja se strategija

V dneh od 20. do 22. oktobra se je zbrala vsa Astrina prodaja na debelo oziroma točneje vsi vodje predstavništev, komercialnih sektorjev in služb Astrine delovne organizacije Veletrgovina na svoji seji, ki je bila predvsem posvečena planu za naslednje leto kakor tudi drugim pomembnim vprašanjem.

Kljub slabim predvidevanjem gospodarske rasti v prihodnjem letu v Astrini veletrgovini ostajajo na izhodiščih srednjeročnega plana t. j. pri 31-odstotni rasti v prihodnjem letu, za kar bo potrebno v največji delovni organizaciji sozda uresničiti cilj 73 milijard starih din razlike v ceni. Pri sedanjih zamrznjenih cenah in razlikah v ceni pomeni to več kot 850 starih milijard celotne realizacije.

Grosistični trgovini se ne pišejo lepi časi. Navzoče je zanimalo, kako bodo lahko v vseh 14 predstavnih obdelovali tisoče in tisoče kupcev, ko pa promet z osebnimi avtomobili skorajda ne bo možen. Tako bo predstavnik zdaj lahko peš obdelal le en kraj dnevno in seveda manj kupcev. Ker odgovora v tem času ni bilo mogoče dati, je ostalo to vprašanje odprto kot še mnoga druga. Na primer: ali bodo proizvajalci še zahtevali devizno partici-

pacijo za svoje blago in podobno. Vemo, da zakon tega ne dopušča, da pa se je moč samoupravno sporazumeti tudi o tem itd.

Naravnost v srednjeročnih prizadevanjih pa bo in že zahteva določena odrekanja in kvaliteto. Zadnje vidijo v povezovanju z industrijo tako z vidika integracijskih procesov znotraj sozda kot z združenjem dela in sredstev s producenti izven organizacije.

Rezerve pa so tudi v kadrih, ki jih že imajo, dasi bodo zaposlili tudi nekaj pripravnikov. Predvsem pa naj bi šlo zaposlovanje v smeri tistih in takšnih delavcev, ki naj bi pripomogli uresničiti cilje s kreativnim delom.

Kot je opozoril predsednik KPO sozda Edo Klanšek ni cilj samo preživeti ampak iti naprej. Zato posebej pazijo, da bodo sprejeli v sozda samo tiste proizvodne delovne organizacije, ki pri svojih procesih uporabljajo le domače surovine, a so izvozno naravnane. Poleg tega, da ostajajo na željenih perspektivah pa je potrebno reči še to, da so nedavno sprejeli tudi akcijski program stabilizacije v DO Veletrgovina.

BORUT POGAČNIK